

Holbergsgade 6
DK-1057 København K

T +45 7226 9000
F +45 7226 9001
M sum@sum.dk
W sum.dk

Folketingets Sundheds- og Ældreudvalg

Dato: 30-03-2020
Enhed: SUNDJUR
Sagsbeh.: DEPILJ
Sagsnr.: 2003768
Dok. nr.: 1155348

Folketingets Sundheds- og Ældreudvalg har den 27. marts 2020 stillet følgende spørgsmål nr. 157 til L 158 (Forslag til lov om ændring af lov om foranstaltninger mod smittesomme og andre overførbare sygdomme (Yderligere foranstaltninger for at forebygge og inddæmme smitte med covid-19 m.v.)) til sundheds- og ældreministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Adsbøl (DF).

Spørgsmål nr. 157:

”Vil ministeren udarbejde et skema over klagemulighederne, når der er tale om ekspropriative indgreb ved gennemførelse af foranstaltninger efter epidemiloven?”

Svar:

Det fremgår af den gældende epidemilovs § 1, stk. 2, at sundheds- og ældreministeren kan bemyndige andre myndigheder til at udøve de beføjelser, der i epidemiloven er tillagt ministeren. Hvis ministeren i medfør heraf bemyndiger en anden myndighed til at træffe afgørelser, vil sådanne afgørelser som udgangspunkt kunne påklages til ministeren. Med hjemmel i det foreslåede § 1, stk. 3, jf. lovforslagets § 1, nr. 2, vil det dog kunne fastsættes, at en anden myndighed skal være klageinstans. Det vil således f.eks. kunne fastsættes, at klager over politiets afgørelser skal indgives til Rigspolitiet.

Hvis en fysisk eller juridisk person mener, at en afgørelse truffet efter epidemiloven eller regler udstedt i medfør heraf udgør ekspropriation, vil den pågældende kunne klage til den myndighed, der er klageinstans for så vidt angår den pågældende afgørelse. Der henvises i den forbindelse til det skema, der fremgår af min besvarelse af spørgsmål nr. 18 til L 158. Skemaet indeholder en oversigt over afgørelser, som sundheds- og ældreministeren har bemyndiget andre myndigheder til at træffe, og det fremgår i den forbindelse både, hvilken myndighed der i dag er klageadgang til, og hvilken myndighed der forventes at kunne klages til efter en eventuel vedtagelse af lovforslaget.

Sundheds- og ældreministerens afgørelser i sager, hvor ministeren ikke har bemyndiget en anden myndighed til at træffe afgørelse, kan ikke påklages til anden administrativ myndighed.

Epidemiloven indeholder herudover en række bemyndigelsesbestemmelser, der skal udmøntes ved bekendtgørelser. En fysisk eller juridisk person, der mener, at en generel regel i en sådan bekendtgørelse – og altså ikke en konkret afgørelse i forhold til den pågældende – udgør ekspropriation, vil skulle rette henvendelse til den myndighed, der har udstedt den pågældende bekendtgørelse, dvs. som udgangspunkt sundheds- og ældreministeren. Den fysiske eller juridiske person vil over for denne myndighed kunne gøre sit krav gældende. I tilfælde af uenighed må spørgsmålet indbringes for domstolene.

Med venlig hilsen

Magnus Heunicke / Ida Lyngbeck Jensen